

[Korsgaard.]

ved Ministeren dog antageligt —, at de allerfleste af Landets Købstæder overhovedet ikke benytter denne Beskatningsform, samtidig med at det er en Kendsgerning, at i hvert Fald en meget stor Del af Landets Formue ligger dér. Jeg vil derfor hævde, at Erhvervenes Skatteudvalgs Paastand om, at vi ikke tidligere har haft kommunal Formuebeskatning, er fuldkommen berettiget.

Hvad angaar Aktieselskabsbeskatningen, siger den højtærede Minister haanligt, at Erhvervenes Skatteudvalg, som bekendt, vil støtte de velhavende Aktieselskaber. Jeg maa minde Ministeren om, at ved anden Behandling af Lovforslaget om personlig Skat til Kommunen viste han, at han ikke havde Begreb om, hvad det egentlig var for en Beskatning, der her var Tale om, idet han sagde, at det jo kun var en Skat af det Udbytte, de udbetalte. Ministeren har aabenbart heller ikke Begreb om, hvad det var, der foregik ved den kritiserede Handling. Det var nemlig dette, at opsparde Beløb, som naturligvis er i Erhvervenes Interesse, ganske simpelt blev betragtet som en Del af Aktiekapitalen, hvad det jo i enhver Henseende kapitalmæssigt er, idet der naturligvis ikke kan være Tvivl om, at enhver Reservefond forholdsmæssigt ejes af Aktionærerne. Jeg maa derfor paastaa, at denne flotte Affærdigelse af Erhvervenes Skatteudvalgs Udtalelse: at den er skrevet af skattemæssigt set Analfabeter, er helt hen i det meningsløse, og at man med lige saa stor Ret vilde kunne betegne Indenrigsministeren selv som skattemæssig Analfabet.

Alt taget i Betragtning er jeg altsaa ikke i Tvivl om, at dette Forslag sammen med de andre vil medføre meget større offentlige Udgifter, og da jeg tror, at det for Landet som Helhed i den nuværende Situation paa ingen Maade er gavnligt, kan det ikke for mig være svært at stemme imod det foreliggende Forslag.

Jens Thomsen: Mit Parti har den Opfattelse, at det er nødvendigt at faa en Udligning gennemført, men det foreliggende Forslag løser ikke dette Problem, og dette erkendte Socialdemokraternes Ordfører ogsaa ved anden Behandling, idet han udtalte, at Forslaget løser ikke Problemerne til Bunds. Problemet kan og bør løses til Bunds, og vi henstiller derfor til den højtærede Indenrigsminister, at han søger en anden Løsning efter de Retningslinier, som mit Parti og Venstre har anvist gennem Forslaget om at overføre en Del af Kom-

munernes Udgifter til Staten. Indenrigsministeren godkendte ved anden Behandling den Tankegang, at København kan og bør praktisere en ganske anden Finanspolitik, naar man gennemfører Udligningen. Naar man igennem denne kan faa andre Kommuner til at være med til at betale de store Udgifter, saa skal man her i København ophøre med at tage den store Fortjeneste paa Elektricitet, som i Øjeblikket udgør 17 Mill. Kr. Vi mener, at hvad der er rimelig og retfærdig Skatteudskrivning, før en Udligning gennemføres, skulde ogsaa være det bagefter. Dette viser netop, at Udligningen ødelægger det økonomiske Kommunestyre. Det har vi efter vor Mening ikke Raad til, og jeg vil derfor anbefale, at vi stemmer imod det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg forstaar saa godt, at en Række ærede Medlemmer, forinden de nu skal stemme imod dette Udligningsforslag, nødvendigvis maa erklære deres Kærlighed til selve Udligningstanken. Man ved jo nemlig, at alle Kredse af Befolkningen vil have en saadan skattemæssig Udligning. Altsaa, man erklærer sin Kærlighed til Tanken, erklærer sin Forstaaelse af Udligningens Nødvendighed, men man kan bare aldrig stemme for det, der foreligger i saa Henseende.

Jeg forstaar ogsaa meget godt, at det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, forinden han stemmer om dette Forslag, maa gøre et Forsøg, saaledes som hans Parti jo altid gør det, naar der er et eller andet, det kniber med, paa at mistænkeliggøre Forslaget ved at sige, at det er noget, der gavner København. Naar man sætter det Stempel paa et saadant Forslag, hvad enten det nu er rigtigt eller ikke, at det er noget, der gavner København, saa regner man med, at saa er alle Djævløse. Jeg skal angaaende dette sige, at Venstre med Hensyn til det ene af de Lovforslag, som gaar ud paa Udligning, nemlig Forslaget om Udligning mellem København, Frederiksberg og Gentofte, har erkendt, at en Udligning her er nødvendig, ogsaa ud fra deres Synspunkt, nødvendig for København, nødvendig for den samlede danske Hovedstads fremtidige Udvikling, og selvfølgelig maa denne Udligning mellem København, Frederiksberg og Gentofte være til Fordel for København rent skattemæssigt set. Dér er altsaa i og for sig ikke nogen principiel Uenighed mellem Venstre og os. Den fælleskommunale Udligning, der er til tredie Behandling her i Dag, maa nødvendigvis baade for København, Frederiksberg og Gentofte føre